

лъбешъ за тѣхъ, бѣди утѣшеніе на сълзытъ имъ и помни че «който дава милостынѣ на сиромасытъ, дава назаимъ Богу. А блазѣ на оногось който дава назаимъ Богу, защото ся награждава стократно.

Дыще, бѣди всякога сладкодумна, честна, привѣтлива и разумна, и отбѣгвай всякога да не подражавашъ на любоугодничавытъ жены; защото, чедо, ты ще бѣдешъ хубавица, когато срамежливостъта разхубавява лицето ти съ причервяваніето си и добродѣтели украсяватъ сърдцето ти.

Дано въ послѣднійтъ часъ на живота си можѣ да кажѣ че съмъ избавила момичето си отъ всякъ опасность, и азъ ще умрѣ твърдѣ благодарна, ако видѣхъ че изпълнявашъ горнитѣ ми съвѣты. „

Корнелія Гракховица

Римлянка.

Корнелія прочутата майка на славнытъ Гракховцы въ Римъ, подиръ смъртытъ на съпруга си, който остави дванадесетъ дѣца, съ достопохвалнѣ разумность посвети всичкытъ си грижи, какъ по-добрѣ да възпита чедата си. Отъ дванадесетытъ ѣ дѣца само три доживѣхъ до по-зрѣлъ възраст; а тѣ бѣхъ една дъщеря на име Семпронія, която ся ожени за Сципіона втораго, и двама сынове Тиверій и Гай, които тя възпита съ таквось прилѣжаніе, щото ако и да казватъ че тѣ были природно добри и способни, възпитаніето имъ обаче ползувало ги много повече отъ колкото природата имъ помогнѣла да станѣтъ добри и достойни граждани.

Отговорѣтъ който тази достойна майка, Корнелія, даде на единъ другъ женѣ, въ случай на разговорѣтъ имъ за гызденіето и драгоцѣннытъ украшения на женытъ, е знаменитъ по това че съдържава голѣмѣ поука за всичкытъ майки въ всяко врѣме.

Веднѣжъ дошла при нейъ на посѣщеніе нѣкоя си жена изъ Кампаніѣ, богата но суетудренна, която обычала много да ся гызди и да ся хвали съ скѣпытъ си прѣмѣны и украшения; нейнытъ прикаски не были освѣтъ за елмазенытъ ѣ цвѣта и прѣстени, за бисерытъ и другы кычо-